

SEGUINT L'OMBRA DELS NÚVOLS MORT DE PRIMAVERA

PER MARIA RIBOT

DIUMENGE de finals de maig. Capvespre. Al matí ha fet trumfana, a la tarda vent del sud. Ara, en aquesta hora màgica, l'aire està quiet

Des d'una finestra sobre el carrer —rectangle obert a migdia— veig baixar la nit sobre la terra. Hi ha una llum prodigiosa gronxant-se en l'aire quiet. Una llum blava tornasolada d'acer es posa delicadament sobre els teulats. El garatge del primer terme, a l'altra banda de carrer, retalla purament els seus volums geomètrics d'un color gris brut sobre la línia violenca de les Gavarres. El llum del portal de la fàbrica que hi ha en el fons de la placeta, lluita amb el dia que mor una batalla desigual i ridícula.

Es va enfosquint poc a poc. Uns núvols tenuíssims, uns cirrus esfilagarsats enteranyinen el cel i contribueixen amb la seva horizontalitat flotant a donar, encara més, una sensació de calma, d'inmobilitat al paisatge.

Avui, en aquest capvespre de diumenge, la primavera s'està morint voluptuosament, en silenci. Un suau silenci que emplena l'espai d'una vaga reminiscència de cosa que ja fa temps que sabieu i se us ha oblidat. No és ja la llum aguda, melangiosa i dissonant de la primavera. S'endevina que hi ha un canvi. Es una morbidesa nova i no massa aixafant, encara. Es, exactament, un estiu sense mosques, però les mosques vindran.

Ara, per ara, és grat tombar-se una mica i entornar els ulls.

Si sortíssim al camp — que aquí semore és a dos passos del poble— no deuria pas haver-hi aquest silenci aturat d'aquí; el concert de les granotes i algun grill posa música de fons al temps que passa. En aquesta hora — i una mica abans, quan el sol ponent els hi posa com un dit de pols rutilant a sobre— els camps solen ser meravellosos. Els blats van madurant en silenci, amb una força inconscient. Els blats, que ara ja comencen a rossejar, després del joguineig del vent, deuran haver quedat immòbils i esbullats, una mica indolents amb rodals mig ajeguts.

No hi ha res més a fer que mirar i callar, i potser, si no es sabés que això es impossible, no costaria gaire creure que els camps de blat i els altres, els reus, els arbres i les muntanyes del voltant i el cel, siguin fets per mirar-los, — vull dir desinteressadament.

El crepuscle és llarg, potser no tan aparatós com a la tardor, però d'una inefable suavitat. La llum va degradant el blau vers el gris, vers la fosca.

Mentrestant, en l'angle recte que forma la paret amb l'acera, inesperada i solitària una cuca de llum ha encès el seu fluorescent verdblau i violaci, terriblement petit, amb una llum refulgent i difusa, vagament trèmula.

ESTO y AQUELLO

por GUEL

EL SALVOCONDUCTO DE FRONTERAS A TRES MESES VISTA

LA inquietud y los vaivenes clandestinos en la zona fronteriza se controlan perfectamente gracias a la experiencia de la Policía de estos límites. A medida que pasa el tiempo la Autoridad correspondiente se ha ido percatando de la pericia de sus agentes y también ha comprendido que el Salvoconducto de fronteras es un obstáculo tremendo para el país que lo tiene que soportar. Quince años de Salvoconducto en el Alto Ampurdán han bastado para desfigurar nuestros mercados y cercenar las aportaciones de otras comarcas.

Figueras no sólo ha perdido su mercado, sino que también ha visto como se le escapaban poco a poco los mercados de Olot, Bañolas, La Bisbal, Torroella de Montgrí, Girona e incluso el de Castelló de Ampurias, para no citar otros, todos de categoría.

Van transcurridos tres lustros de sacrificios y restricciones para los ciudadanos figuerenses; para los hombres de la villa de Peralada; para los pescadores de Llansá, Puerto de la Selva, Cadaqués y Rosas; para los cultivadores de vides de San Clemente Sasebas, Rabós, Vilamaniscle, Espolla, Campmany, Culera, Garriguella y Vilajuiga; para los recolectores de la aceituna de Pau, Palau Sabardera, Vilamalla, Borrassá, Tarabaus, Vilanant y Llers; para los hortelanos de Cabanas y Vilabertrán; para los agricultores de Vilafant, Navata, Lladó, Cistella, Pont de Molins y Agullana; para los montañeses de Massanet de Cabrenys, San Lorenzo de la Muga, Darnius, Boadella y Albañá.. y para tantas otras actividades agrícolas, comerciales e industriales que podían haber estado menos sujetas a compromisos inciertos si el pase de fronteras no hubiese gravitado tan fuer e aquí.

¡Pobre Ampurdán! Bien caro has tenido que pagar la gracia de tu alféizar altísimo encarado con la campiña del Rosellón.

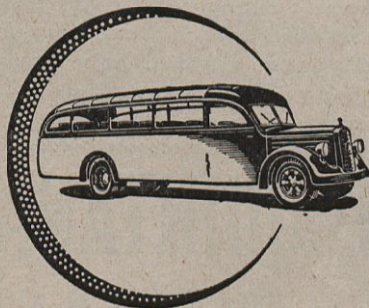
A partir del mes de enero se amplió la validez periódica de este documento. Sólo cada trimestre tendremos que entrevistarnos con el funcionario encargado de despachar esta licencia tan particular.

Mientras persista la vigencia del Salvoconducto llamado de fronteras en el Alto Ampurdán, aunque hay que reconocer que algo se ha ganado con la prórroga del mismo por un periodo de tres meses, sinceramente que no podemos hablar de mejoras notables.

Un "valedero por SEIS meses" en el mencionado documento sería otro paso adelante hacia la supresión definitiva del Salvoconducto. Con otra validez por nueve meses o por doce, ya estaríamos llegando al final de la función o "handicap" fronterizo.

Seguimos esperando, no obstante, que cuando todos los alto-ampurdaneses se hayan provisto del Documento de identidad, el Salvoconducto de fronteras pierda todavía más su propiedad.

AUTOCARES PARA EXCURSIONES COMAS

FIGUERAS
VILALLONGA, 36
TELÉFONO 405

BARCELONA
VIA AUGUSTA, 29
TELÉFONO 37 50 15

LOS LÍMITES
TELÉFONOS 5 y 10